

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.882 van 24 oktober 2002
in de zaak A. 68.340/VII-13.807.**

In zake : Hugo SMETS,
 wonende te WILLEBROEK,
 Glooistraat 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schemersstraat 30

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Hugo SMETS op 1 april 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 30 januari 1996 waarbij zijn beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 juni 1995 houdende weigering van de vergunning aan verzoeker om zijn rundveebedrijf gelegen aan de Glooistraat 33 te Willebroek, te veranderen door uitbreiding, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 11 juni 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat L. SWITTEN die, loco Advocaat H. LANGE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een rundveebedrijf uit aan de Glooistraat 33 te Willebroek.

Aanvankelijk beschikt hij hiervoor over de volgende vergunningen :

- exploitatievergunning gegeven door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek op 6 juni 1978 voor stallen van 32 koeien en 24 runderen gedurende een termijn van dertig jaar, eindigend op 6 juni 2008;
- aktename door de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen op 8 augustus 1991, voor de opslag van 1.676,5 m³ dierlijke mest, van 2 ton kunstmest en van electromotoren van samen 15 pK; (geen aktename voor stallen voor 262 grote zoogdieren).

1.2. Op 19 januari 1995 vraagt verzoeker een milieuvergunning voor een hinderlijke inrichting van klasse 2 aan de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen, namelijk voor de verandering door uitbreiding en toevoeging van zijn bedrijf met 144 runderen tot een totaal van 200 grote zoog-

dieren, met 3.171 m³ opslag van groenvoeders, met een overdekte ruimte voor 16 voertuigen en met opslag van in totaal 8.500 liter gasolie.

De aanvraag betreft een gedeeltelijke regularisatie, vermits er blijkbaar effectief reeds meer dan 300 dieren worden gehouden.

Planologisch is de inrichting in illo tempore als volgt gelegen :

- volgens het A.P.A. “Ruisbroek”, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 28 augustus 1961 : 30 meter in een bufferzone en dieper in een landelijke zone waar kleinbedrijven en landbouwbedrijven zijn toegelaten;
- volgens het gewestplan “Mechelen”, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 : vanaf de straat 50 meter diep in een woongebied en verder in een bufferzone volgens artikel 14,4.5, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen.

1.3. Gedurende het openbaar onderzoek worden één mondeling en zeven schriftelijke bezwaren ingediend, waarvan één collectief met vijf handtekeningen.

1.4. Met een besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 juni 1995 wordt de gevraagde vergunning geweigerd, in essentie omdat de gevraagde verandering onverenigbaar wordt geacht met de ter plaatse geldende ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, omdat niet voor alle wijzigingen een bouwvergunning voorhanden is, omdat de mestafzet onvoldoende bewezen wordt geacht en omdat de inrichting herhaaldelijk aanzienlijke hinder in de onmiddellijke omgeving heeft veroorzaakt.

1.5. Met een ter post aangetekend schrijven van 30 augustus 1995, door de bevoegde minister ontvangen op 4 september 1995, tekent verzoeker administratief beroep aan tegen voormeld weigeringsbesluit.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven :

- de hygiëne- en gezondheidsinspectie op 13 oktober 1995 : ongunstig vanuit gezondheidsoverwegingen gezien de ligging deels in een woonzone en in de onmiddellijke nabijheid van woningen;

- de Vlaamse Landmaatschappij op 17 oktober 1995 : ongunstig want niet verenigbaar met de door de Vlaamse Landmaatschappij gehanteerde criteria in verband met de beheersing van de nutriëntenproductie in Vlaanderen;
- de afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 9 november 1995 : ongunstig;
- het hoofdbestuur milieuvergunningen op 23 november 1995 : gunstig voor de gevraagde inrichting;
- de gewestelijke milieuvergunningscommissie op 24 november 1995 : ongunstig voor de inrichting, in essentie omdat geurhinder gelet op de plaatselijke situatie onvermijdbaar is en omdat de inrichting niet verenigbaar is met de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften ter plaatse.

1.6. Met het thans bestreden ministerieel besluit van 30 januari 1996, ter kennis gebracht van verzoeker met een ter post aangetekend schrijven van 31 januari 1996, wordt het administratief beroep van verzoeker ongegrond verklaard en wordt het in eerste aanleg genomen weigeringsbesluit bevestigd, in essentie omdat geurhinder gelet op de plaatselijke situatie onvermijdbaar is en omdat de inrichting niet verenigbaar is met de aldaar geldende stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften, namelijk woongebied en bufferzone;

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat, wat het weigeringsmotief, gestoeld op de onverenigbaarheid van de inrichting met de planologische voorschriften betreft, hij als eerste middelonderdeel doet gelden dat het bestreden besluit gewoonweg poneert doch geenszins verduidelijkt om welke precieze reden de agrarische activiteit van verzoeker niet verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften, namelijk woongebied en bufferzone, terwijl artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen duidelijk stelt dat woongebieden bestemd zijn voor onder meer agrarische bedrijven voor zover deze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving; dat verzoeker betoogt dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt om welke reden van stedenbouwkundige aard de bedoelde agrarische activiteit niet verenigbaar zou zijn met de omgeving, dat de

enige reden die in het bestreden besluit kan worden ontwaard de geurhinder is, doch dat dit geen element van ruimtelijke ordening betreft;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij op dat middelonderdeel antwoordt dat het duidelijk is dat de stallen in de bufferzone in strijd zijn met die bestemming, zoals ook blijkt uit het advies van het bestuur ruimtelijke ordening en dat een afwijking met toepassing van artikel 45 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 niet mogelijk werd geacht omdat de ruimtelijke draagkracht van het gebied zou worden overschreden en omdat de bestemming van de onmiddellijke omgeving door de hinder in het gedrang zou komen;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord opmerkt dat de inhoud van het advies van het bestuur ruimtelijke ordening hem niet ter kennis werd gebracht en een motivering op basis van dat advies, waarvan de inhoud niet in het bestreden besluit werd opgenomen, niet toelaatbaar is;

2.3.1. Overwegende dat de gevraagde milieuvergunning werd geweigerd onder meer op grond van volgende motivering :

“(…)

Gelet op de ligging van de inrichting deels in een woongebied (een 50 m diepe strook vanaf de voorliggende weg) en deels in een bufferzone volgens het gewestplan Mechelen vastgesteld bij koninklijk besluit van 05 augustus 1976;

(…)

Overwegende dat de exploitatie van de stallen gelegen in bufferzone evenmin overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin deze stallen zijn gelegen; dat in toepassing van artikel 45, § 6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad;

Overwegende dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal worden overschreden; dat eveneens kan gesteld worden dat de voorziene verweving van functies de bestemming van de onmiddellijke omgeving in het gedrang zal brengen gelet op de te verwachten hinder, zowel milieuhinder als ruimtelijk-visuele hinder; dat evenmin voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 45, § 8, b van de stedenbouwwet;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten aldus gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

2.3.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat een gedeelte van de stallen waarvoor een milieuvergunning werd gevraagd volgens het gewestplan Mechelen is gelegen in een bufferzone; dat het gegeven dat de inrichting niet verenigbaar is met de bestemming bufferzone voldoende blijkt uit het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, naar luid waarvan de bufferzones in hun staat dienen bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden; dat de vaststelling dat een landbouwinrichting niet verenigbaar is met de bestemming bufferzone dan ook geen nadere motivering vergt; dat, voorts, -alhoewel niet blijkt dat verzoeker in zijn vergunningsaanvraag om een afwijking op het bestemmingsvoorschrift bufferzone heeft verzocht- in het bestreden besluit toch nog wordt gemotiveerd waarom een afwijking op dit bestemmingsvoorschrift niet mogelijk wordt geacht; dat wordt vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift op die motivering geen kritiek levert; dat het besproken middelonderdeel niet gegrond is;

2.4. Overwegende dat, aangezien de onverenigbaarheid van een gedeelte van de stallen met het bestemmingsvoorschrift “bufferzone” volstaat om de milieuvergunning te weigeren, de eventuele onwettigheid van de overige, overtollige weigeringsmotieven niet tot de vernietiging van het bestreden besluit kan leiden; dat de kritiek die verzoeker in hetzelfde middel op die weigeringsmotieven geeft dan ook niet moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig oktober tweeduizend en twee, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de HH. R. STEVENS,
E. BREWAEYS,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.